

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto din 40.—, za pol leta din 20.—, za četrt leta din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne branilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščence in upokoјence

A. L.:

Nezdravi pojavi

Ze precej let s strahom opažajo premnogi uradniški organizacijski delavci, kako med državnim uslužbenstvom stalno in nevzdržno propada zanimanje za stanovsko delo, kako se izgublja občutek strokovne in stanovske skupnosti, kako gineva solidarnost in zavest vzajemnosti med nami. Razlogov za ta nezdravi pojav je več. Razen usodnega predpisa § 76. uradn. zakona, ki je tako močno zavrl vse dotlej še precej razgibano društveno delovanje med drž. uslužbenstvom, je tudi več drugih, splošno znanih razlogov. Predvsem je neprestano mučno životarjenje, hiranje in boj za goli obstanek ubil v drž. uslužbencih vso voljo do dela, zatrl sleherni up na izboljšanje in povzročil, da so se celo najdelavnejši začeli predajati malodušnosti in nebriznosti.

Najbolj žalostne so pa izkušnje z naraščanjem. Mlajši tovariši, taki, ki so že po nekaj let v službi, kakor tudi taki, ki so pravkar nastopili, kažejo popolno nezanimanje za vsa stanovska vprašanja. Z redkimi častnimi izjemami sploh ne vstopajo ne v svoja strokovna društva ne v stanovske dobrodelne in človekoljubne ustanove, kot so razni pogrebni skladi, bolniške blagajne itd. Med naročniki strokovnih in stanovskih uradniških listov jih skoro več ni.

Medtem ko je vsak na novo vstopivši pripravnik svoj čas smatral za samo po sebi umljivo, da se je takoj pridružil svoji organizaciji, v nji sodeloval in se udeleževal stanovskega življenja, danes naša društva po večini zamana čakajo na priglase mlajših tovarišev. Za primer naj navedem dogodek, ki se je nedavno res primeril. Neka močna, že stara uradniška organizacija je z okrožnico povabila približno 25 novih pripravnikov dotične stroke, naj pristopijo. Vabilu so se odzvali — trije. Precej podobno je tudi pri mnogih drugih društvih. Značilno pri tem je pa to, da ti mladi tovariši vseeno zahtevajo zase ob vsaki priliki dejansko podporo starejših tovarišev in njihovih organizacij, strah pred dolžnostmi, ki so itak malenkostne, pa jih očitno odvraca od vstopa v organizacijo.

Kje leže vzroki za to nebriznost naraščaja? Samo v omejeni možnosti delovanja organizacij? Res je, da je od leta 1931. celotno društveno življenje drž. uslužbenstva zaradi strogih predpisov znatno zastalo, prav tako je pa tudi res, da so se naše organizacije navzlic okrnjeni možnosti delovanja vendarle ves čas borile z vso močjo in tudi marsikaj dosegle. Če drugega ne, so vsaj preprečile marsikatero nakano, naperjeno zoper naše poglobitve življenjske interese. Tega seveda premnogi drž. uslužbenci ne vedo ali pa vedeti — nočejo. Zlasti mlajši so o teh neprestanih požrtvovalnih in mnogokrat naravnost ubijajočih naporih organizacijskih delavcev malo ali pa nič poučeni. Toda omejena možnost udejstvovanja naših organizacij še ni in ne more biti edini razlog apatiji naraščaja. Razlogi morajo biti globlji.

Če premislimo, v kakšnih razmerah je rasla ta mladina, bomo razumeli marsikaj. Doraščala je v dobi, ko je zmagoval grobi materializem, ko sta neomejen pohlep po uživanju in sebičnosti prepčila vse idealne nagibe, ko se je moral smisel za skupnost in vzajemnost umakniti najgršemu koristolovstvu. V mladih letih, po vojni, je videl ta rod, kako so se zrušile vse duhovne vrednote in kako je zagospodovalo nad izmučenim človeštvom zlato tele. Že v najnežnejši mladosti je videla ta mladina vse okrog sebe, kako cilj posveča sredstva, kako zasmehujejo poštenje, kako smešijo pravicoljubnost in nese-

bičnost, ter spoznala, »da le petica dá ime sloveče, da človek le toliko velja, kar plača...«

Ker ni več odziva med članstvom, ker mlajši ne kažejo več zanimanja za skupno organizacijsko delo, se pojavlja v mnogih naših društvih že malodušnost, ki grozi polagoma zajeti celo stare, preizkušene delavce. Saj je res človeka, ki zahteva od svoje organizacije takojšnjih, otipljivih uspehov, težko zadovoljiti, ko je tudi razumnemu treba mnogo vere in vztrajnosti, da ne izgubi poguma in volje za nadaljnje delo, če vidi, kako malo more doseči navzlic najvestnejšemu prizadevanju. In vendar je jasno, da ne smemo vreči puške v koruzo in da more naš stan upati na izboljšanje le, če bo dovolj krepko povezan, če bo imel zadosti pravega stanovskega tovariškega duha. Edinole močna strokovna društva nam morejo izboljšati eksistenčne pogoje, morejo preprečiti nove udarce, ki nam groze. V lastnem interesu nas vseh je, da delovanje organizacij kar najbolj okrepi-mo in razširimo.

Zato bo morala biti prva naloga vseh naših strokovnih društev ta, da

pritegnejo k sodelovanju vse tovariše, ki so še izven društev. Zlasti velja to za naraščaj, ki ga je na vsak način treba pridobiti za aktivno sodelovanje. Nekatero organizacije so o tem že mnogo razmišljale in skušajo doseči zanimanje mlajših tovarišev s tem, da jim odpirajo možnost kar najširšega in najživahnejšega dela v društvih. Organizacijski veterani se ne plaše mlajšim odstopiti prostora in jih pustiti prav do samega vodstva. Pokazati jim je treba, da organizacija od njih ne zahteva samo gmotnih žrtev v obliki skromne članarine, temveč da potrebuje in želi njihovo aktivno in dejavno pomoč. Če bodo starejši tovariši znali v mlajših zbuditi in ohraniti prepričanje, da jim gre res samo za stvar, za skupne koristi stanu, ni dvoma, da se bo končno tudi v naraščaju — že iz spoznanja lastne koristi — prebudila stanovska zavest in bodo prevzeli na svoje rame delo, ki ga zdaj tudi zanje izvršujejo v organizacijah starejši tovariši. Za tiste pa, ki se drže sebičnega gesla: »kaj bom pristopil, saj kar društvo doseže, doseže tudi zame!«, za take družbene zajedalce in izkoriščevalce pa v dostojni stanovski družini ni mesta.

najemnin, da bi se najširšim krogom omogočilo vsaj kolikor toliko znosljivejše življenje. S pozitivno rešitvijo tega vprašanja se ne bi v nobenem primeru načelo vprašanje državnih finančnih interesov. Z znižanjem najemnin bi se povečala kupna moč teh družbenih slojev, tako da bi državna blagajna zaradi oživiljenja gospodarstva mogla tod najti nove finančne vire.

Vendar bi se za finansiranje zidanja stanovanj mogla najti sredstva tudi izven državnega proračuna. Prav tako bi se mogla zagotoviti redna amortizacija najete glavnice. To tem laže, ker rešitev stanovanjskega vprašanja v prvi vrsti zadeva državne, občinske in samoupravne uslužbenke in druge nameščence, ki jim je stalnost zajamčena. Ker, če bi se uslužbencu dodelilo stanovanje takó, da bi ga odplačeval z zneskom, približno enakim najemnini, bi tak uslužbenec gotovo opravljal svoje dolžnosti z večjo pridnostjo in vztrajnostjo in požrtvovalnostjo. Bila bi možnost da bi ta uslužbenec po določenem času odplačevanja postal lastnik stanovanja in s tem omogočil sebi in družini lažje življenje.

Za slehernega uslužbenca bi bil to neopazen prihranek, ki bi mu prišel v dobro na stara leta. Danes pa nasprotno najširši sloji plačujejo do smrti najemnino in amortizacijo za tuje hiše. Vsakdo vé že v naprej, da s plačevanjem najemnine ne more nikoli postati lastnik hiše ali stanovanja in da vsaka valutna motnja povzroči prekomerno spekulacijo hišnih lastnikov. Ravno zato je izdajanje zakona ali uredb o etažni lastnini, t. j. o lastnini stavb po ločenih stanovanjskih delih, zlasti po nadstropjih, v današnjih razmerah edino pozitivno dejanje, ki bi najširšim slojem omogočilo, da pridejo do lastne strehe nad seboj.

* K. S.

O vprašanju nadstropne stanovanjske lastnine bomo ob priliki še pisali. Zdi se, da je zaenkrat to najučinkovitejši način, kako se lotiti stanovanjske krize. O problemu etažne lastnine se je govorilo nedavno tudi v ljubljanskem občinskem svetu, o zadevnem predlogu v narodni skupščini smo pa že svoj čas podrobno poročali. Treba bo to stvar temeljito in resno obravnavati, če hočemo priti do uspeha. Naloga naših organizacij, zlasti pa naših zadrug, je, da se zanimajo za to važno vprašanje.

Zadružništvo in mladina

Vsi kulturni, socialni in politični pokreti, ki so se v novejšem času porajali, so stremili in streme za tem, da pridobijo mladino, da zlasti njo navdušijo za svoje ideale, da jo v smeri teh idealov vzgojijo in jo pritegnejo k aktivnemu sodelovanju. Mladina je njihov up, od nje pričakujejo starejše generacije svežih sil, z njenim idealizmom naj se uresniči vsaj v bodočnosti to, o čemer menijo, da je začasno neizvedljivo. Neredko celo slišimo, da omladina bolj sluti in čuti pravo pot kot starejši rod. Tudi mladina sama je nagnjena k naziranju, da je njej prisojeno mentorsko in voditeljsko mesto v vseh pokreth.

Ne moremo zanikati, da bi bila taka naziranja neosnovana. Mladina je važen činitelj pri gradnji družbe, države in kulture. Priznati pa je treba, da v nekem pogledu mladina še ni stopila na plan; še ni uzrla hvaležne in plemenite naloge: da bi se udejevala v zadružnem pokretu. Ni to njena krivda. Zadružništvo je pokret svoje vrste. Je to kompleks gospodarskih, socialnih in kulturnih vprašanj, ki ga ni zlahka rešiti. Razen tega že po svoji metodi mirnega, evolucijskega pro-

cesa mladini ne more nuditi tistega navdušenja, ki ga v njej morejo vžgati n. pr. politične doktrine.

Kakor smo dejali, ni krivda mladine, da se še ni ogrela za zadružno misel. Predaleč ji je po svoji vsebini, premalo ognja očituje v svojih metodah. Ni pa to odločilni in edini razlog, da zadružništvo v svojih vrstah pogreša intenzivnejšega sodelovanja mladine. Krivda je na nas samih, ki mnogo premalo storimo, da bi sistematsko vzgajali mlado generacijo za zadružno udejstvovanje.

Zopet pa moramo priznati, da ta vzgoja ni lahka, da smo večkrat sami v zadregi, kako naj se lotimo tega podjetja. Vsiljujejo se nam pomisleki načelnega značaja, n. pr., ali nam je sploh dovoljen poseg v svobodni razmah mladega človeka; dalje, ali ne tiramo le-tega s svojo zadružno doktrino v neki tuj, njemu še nedostopen svet; in končno, četudi pustimo vse te pomisleke ob strani, kako naj začnemo z zadružno vzgojo in propagando med mladino.

Te in podobne probleme je na 16. mednarodni zadružniški šoli v Nancyju (od 3. do 17. julija 1937.) izčrpno

Stanovanjska politika

Potrebno javnega posredovanja

Med največjimi svetovnimi načrti za gradnjo majhnih hiš je načrt, katerega je objavilo angleško ministrstvo za javno higieno. Po tem načrtu, ki je bil sprejet l. 1924., naj bi se v razdobju 55 let sezidalo dva in pol milijona novih hiš, vrednih 1376 milijonov funtov (okrog 340 milijard din).

Navedli smo kar se dá na kratko svoje mišljenje in ukrepe, ki so jih izvršila javna oblastva, da zavarujejo široke sloje pri najemanju stanovanj. V današnjih razmerah se zdi, da bi bilo najbolje, če bi se z zakonom uvedla lastnina stanovanj po nadstropjih. V tem primeru bi se mogle sezidati skupine hiš po znatno nižjih cenah, kar bi omogočilo občutno nižje odplačevanje kupne cene za stanovanja. Posebe pripominjamo, da je v mnogih evropskih mestih dosti primerov, kjer so mestna središča urejena s priznavanjem ugodnosti skupnega zidanja na podlagi nadstropne (etažne) lastnine stanovanj. Da bi se mogel doseči zaželeni namen, bi bilo treba, da se že prej z uredbo maksimira prometna cena stavbiščem in da se dovoli parcelacija posestev na 150 m² namesto prejšnjih na 200 m².

Samo tako bi bilo mogoče, da najširši družabni sloji pridejo do dobrih in zdravih stanovanj.

O naših slabih stanovanjskih razmerah je dovolj dokazov. Na raznih posvetovanjih, ki so jih sklicala zveza mest, beograjska občina ali druge ustanove, se je ugotovilo zelo nezadovoljivo stanje, zlasti po predmestjih.

Zelo izčrpno je poročilo Protituberkulozne lige, ki v slabih stanovanjskih razmerah vidi poglobitven vzrok, da je v Beogradu toliko jetike. To poročilo sklepa z ugotovitvami:

1. Da so stanovanja v velikih beograjskih poslopjih ne le predraga, temveč tudi daleč od osnovnih higienskih pogojev.

2. Da so stanovanja v prezidanih in popravljenih lopah in slabo zgrajenih dvorišnih stavbah popolnoma nehigienska, relativno pa še dražja. Z računmi smo ugotovili, da je v Beogradu kubični meter obzidanega zraka v teh stanovanjskih luknjah za 146 % dražji od enakega prostora v salonih s stenami in stropom, prevlečenimi z mav-

Izlet železničarjev v Ptuj. Francoski krožek pri UJNZB v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 29. maja, izlet v Ptuj. Razen ljubljanskih izletnikov pridejo v Ptuj tudi mariborski člani krožka in bo izlet prirejen dogovorno s francoskim krožkom v Ptuj. Tam si udeleženci ogledajo dopoldne mesto in njegove zanimivosti. Popoldne pa napravijo izlet v okolico. Stroški bodo brez vozovnice največ 35 din na osebo.

Dom učiteljc. V Ljubljani deluje že več let zadruga tega imena, ki ji je namen, zbrati sredstva in postaviti skupen dom učiteljc. Nudil naj bi posameznim učiteljcam stanovanja, razen tega sobe in prenočišča članicam, prihajajočim z dežele v Ljubljano. Za učiteljske hčere naj bi se ustanovil v njem internat z gospodinjstvo šolo. Dom učiteljc naj postane tudi kulturno središče vsega slovenskega ženstva. Zadruga je nedavno kupila že stavbišče na lepem kraju v Ljubljani, na vogalu Streliške in Strossmayerjeve ulice. Stavbišče meri 1135 m² in je bilo razmeroma poceni. Upati je, da bo mogoče v doglednem času prirediti z zidanjem tega potrebnega zavoda.

Liga slovanskih železniških uradnikov. V ti zvezi so včlanjene tri organizacije, namreč češka, poljska in jugoslavanska. So to »Spolek úředníků železničských v ČSR«, poljsko društvo »Związek umysłowych pracowników kolejowych« v Lvovu in naše »Združenje železniških uradnikov kraljevine Jugoslavije« v Zagrebu. Predsedništvo

Lige ima izmenoma ena od navedenih organizacij. Že lani bi bilo moralo preiti na jugoslovansko organizacijo, pa se to zaradi raznih ovir ni izvršilo, ker se tudi že sklicani kongres v novembru 1937. v Zagrebu ni mogel vršiti. Prihodnji občni zbor Lige bo letos v maju, ko bo imela poljska organizacija občni zbor v Lvovu.

Organizacija pismonoš pogodbenih pošt. Sredi marca je bil v Celju ustanovni občni zbor »Društva pismonoš pri pogodbenih drž. poštah dravske banovine«. Zborovanja se je udeležilo večje število pogodbenih pismonoš, ki so živahno manifestirali za idejo lastne stanovske organizacije. Izvolili so tudi društveni odbor s predsednikom Josipom Resnikom in tajnikom Josipom Šalamonom. Društvo bo smatralo kot svojo poglavitno nalogo, da doseže zboljšanje gnotnega položaja pismonoš pri pogodbenih poštah in pa da izposluje priznanje, da so le-ti v prvi vrsti upravičeni potegovati se za stalno namestitev kot drž. poštni služitelji. Zborovalci so sprejeli tudi primerno resolucijo, ki bo predložena odločujočim činiteljem. Zborovanje je pokazalo, da so pismonoše pri pogodbenih poštah gnotno izredno slabo situirani, saj znašajo njihove nagrade za težko in odgovorno delo največ do 500 din na mesec. Ker doslej ni bilo nikogar, da bi se bil zavzemal za njihove koristi, je bila ustanovitev lastnega društva nujno potrebna.

Društvo upokojenega učiteljstva

Ze dolgo vrsto let res agilno delujoče »Društvo upokojenega učiteljstva za dravsko banovino« v Ljubljani je imelo dne 21. aprila svoj letni občni zbor pri Novem svetu na Gosposvetski cesti. Udeležba je bila povoljna.

Na občnem zboru, katerega je vodil njega predsednik sres. šol. nadzornik v p. Hinko Šumer, je podal isti v svojem otvoritvenem govoru kakor drugi društveni funkcionarji poročilo o delovanju društva za preteklo leto.

Četudi je imelo društvo v letu 1937. — 19 smrtnih primerov, za katere je izplačalo nad 41.000 dinarjev posmrtnine postavnim dedičem, ni društvena bilanca zastajala za prejšnjimi leti in se je društvena zaloga zopet zvišala. Iz dohodkov te zaloge se oproščajo najstarejši društveniki nadaljnjih vplačil. Mnogo jih zdaj še ni deležnih te dobrote, saj je storjen letos šele začetek.

Društvo šteje ta čas 370—380 članov in znaša posmrtnina okrog 2250 din. Lep pri-

pomoček zaostalim svojem v težkem in žalostnem trenutku za kritje stroškov.

Seveda, število članstva bi se podvojilo, če bi se zavedali vsi upokojenci učiteljc (ce), pa tudi vsi drugi drž. upokojenci kakršne koli službene panoge, velikega pomena in važnosti društva, ker s podvojenim številom članstva bi se podvojila tudi posmrtnina. Po novih, lani sprejetih pravilih, imajo vsi člani enake dolžnosti in pravice, ne glede na njih bivši poklice.

Priglasite svoj pristop. Kdor po enem letu od upokojitve ne pristopi, mora naknadno doplačati za vse smrtne primere od začetka drugega leta po svoji upokojitvi.

Pri volitvah, ki so se izvršile v vzkljkom, je ostal stari odbor s privzemom tovariša Iv. Šmajdka, šol. upravitelja v p. na Ježici, ki je prevzel funkcijo blagajnika.

Odborove seje društva so vsaki prvi četrtek v mesecu ob 16. uri pri Novem svetu. V počitniških mesecih izjemoma odpade ta seja. Ob ti priliki so tudi društveni sestanki, na katerih so dobrodošli vsi člani in prijatelji društva.

Inserirajte v „Našem Glasu“

NAJVEČJI SLOVENSKE DENARNE ZAVOD

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

Lastne rezerve nad din 26,000.000.—

Prirastek novih vlog v januarju 1938. din 14,075.000.—

Prirastek novih vlog v febr. 1938. „ 10,694.000.—

Prirastek novih vlog v marcu 1938. „ 10,572.000.—

Prirastek novih vlog v aprilu 1938. „ 10,150.000.—

Vse vloge izplačljive brez omejitve!

Za vse obveze hranilnice jamči

Mestna občina Ljubljanska

Novost za dvoje gosli. 100 slovenskih narodnih napevov v petih zvezkih. Založila Učiteljska tiskarna.

Prvi zvezek je izšel — 12 din. — Drugi izide v najkrajšem času. Naročite lahko vse delo, dostavljali bomo sproti, ko bodo zvezki izšli.

Dobre knjige za gospodarska znanja nudi Učiteljska tiskarna v posebni zbirki 11 knjig. V teh knjigah dobite popoln nauk »o planšarstvu, o gojenju zelenjadi, o pridelovanju krme, o živinoreji, umnem kletarstvu, kokošarstvu itd. Vsakomur bodo navedene knjige najboljši pomočniki pri gospodarstvu. Zbirka stane s poštnino vred 100 din.

Priporočamo moderni pisemski papir, vizitke, modne liste itd.

Združne vesti

Naša nabavljalna zadruga v Ptuj. Meseca marca je bil občni zbor te agilne nabavljalne zadruge, in sicer v ptujskem Narodnem domu. Zadruga deluje že 16 let, kar dokazuje njeno potrebnost. Lani je pristopilo 57 novih članov, tako da je zdaj vseh skupaj 287, kar je za Ptuj prav častno število. Zadruga je prodala v minulem letu za 1,171.835 din blaga, vsakemu članu torej povprečno za 4083 din. Po povrnitvi 47.705 din, ki so se vrnili kupujočim članom sorazmerno z nakupi, je ostalo čistega prebitka še 7771 din. Ta se je razdelil tako, da je bilo odkazano rezervnemu skladu 30 %, skladu za članske namene 68 %, pokojninskemu skladu pa 2 %. Konec minu-

lega leta so znašala lastna poslovna sredstva in skladi zadruge skupaj 167.219 din. Iz povedanega je videti, da zadruga navzlic majhnemu obsegu živahno in uspešno deluje, kar je zasluga vnetih članov odbora, ki vodijo združno poslovanje in med katerimi je večina že dolga leta v odboru. Za predsednika je bil izvoljen šef davčne uprave g. Albert Primec, za podpredsednika, sodnik g. dr. Lovro Lipič, blagajnik je uradnik okrajnega sodišča g. Karel Pertekel, tajnik pa sodni viš. ofic. g. Josip Kogej, predsednik nadzornega odbora je g. J. Gorup, šol. nadz. v p. Na predlog sodnika dr. Lipiča so zborovalci sklenili, da zadruga postavi čimprej svoj dom.

Zdravstveni drobiž

Zdravljenje s solato.

To je nov, iz Amerike prišli način hitrega raztolščanja. En dan, dva ali tri dni ne jemo ničesar drugega kot zeleno solato, s kolikor mogoče majhno količino olja; na primer na dan tri- do štirikrat krožnik solate (300—500 gramov) s citroninim sokom ali pravim jesihom. Več kot tri dni naj pa ta kura ne traja. Nato vrnemo zopet en dan ali dva z navadno hrano, nakar spet lahko pričnemo s solato. Namesto zelene solate moremo uživati tudi zeljno solato, seveda brez masti. In če hočemo, moremo napraviti solatno jed nekoliko manj dolgočasno, če uživamo nekaj sadja — brez sladkorja — ali pa malo redkvice — brez soli. Kuhinjska sol med raztolščilno-kuro sploh ne pride v poštev, Tudi skodelica ali dve skodelici črne kave ali čaja (s saharinom) je dovoljeno; lahko tudi večkrat na dan. Smemo piti tudi malo belega ali rdečega vina, nikakor pa ne piva.

Svojevrstni dnevi so pa tako zvani sočivni dnevi, ki pridejo prav zlasti diabetikom (sladkorno-bolnim). Bolnik dobi večkrat na dan poljubno velike množine zelenega sočivja, pripravljene z zelo malo masti ter brez moke in sladkorja; omenimo špinačo, solato vseh vrst, kumare vseh vrst, ohrovt, redkvico, zelje, kisló zelje, karfijolo itd. Poleg tega je dovoljen tudi čaj, črna kava in konjak ali njegova nadomestila! — V posebnih okoliščinah pridenejo zdravniki tej hrani še jajca, zlasti rumenjaki; tako nastanejo iz sočivnih dni sočivno-jajčni dnevi. Sočivni dnevi so prav za prav prikriti gladovni dnevi.

Voda in sadje.

Vprašanje, če se sme piti voda na sadje, še vedno ni razčiščeno. Običajno slišimo, da se ne sme piti, posebno ne na češnje, ki se v želodcu preveč napnejo. Večkrat nastane diareja po uživanju sadja in vode, in jo pripisemo vodi. Vprašati se pa moramo: Morda bi pa diareja nastala

tudi, če uživamo samo sadje? Teoretično je težko reči, da bi bila voda vzrok driske; saj obstoji sadje samo tudi po večini iz vode, in ne moremo razumeti, da bi nekoliko več vode škodovalo. Dr. Herman pripoveduje v »Berliner Tageblatt«-u o tem sledeče: V zadnjem času so bakteriološko preiskali več primerov diareje, nastopivše po pitju vode na sadje, in so prišli do prav zanimivih zaključkov. V vseh primerih — izključno otroci — so ugotovili kot povzročitelje bolezni grizne bacile. Pitje vode na sadje je bilo torej v teh primerih popolnoma brezpomembno za nastanek bolezni. Skoraj gotovo se more to tudi vobče trditi. Kakor znano, je sadje pogosto prenašalec bolezenskih kali in so zato poletne črevesne obolenosti najbrž samo posledica uživanja sadja, ne glede na pitje vode. Zato je važneje, če sadje olupimo ali umijemo ali s krompom polijemo, kot pa da trdovratno nastopamo proti pitju vode. Kajti nikakor ni dokazano, da nam voda na sadje škoduje.

Proti napihnjenemu vratu mladih deklic, tako zvani pubertetni golši, učinkuje zelo dobro jod v prav majhnih hemicopatičnih količinah, in je to sredstvo nenevarno; seveda mora zdravnik nadzorovati bitje žile in težo. Predpišejo se prav slabe raztopine jodove soli in se vzame vsak dan ena kavna žličica, ki vsebuje 1/4 do 1/2 miligrama jodovega natrija.

Na srcu bolni morajo iti ponoči bolj pogosto na stran kot zdravi; radi nočnega miru in radi izločenja vsega drugega dela more srce ponoči mnogo laže delati kot podnevi in proizvajajo zato tudi večje množine urina.

Cepljenje proti steklini je prvič vpe-ljal Pasteur leta 1885. ter postal s tem eden največjih dobrotnikov človeštva.

Človek ima v svojem telesu 254 kosti in nad 4000 mišic.

(»Zdravje«, Ljubljana.)

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev v Ljubljani, Gajeva ulica št. 9 — v lastni hiši

Najstarejša kreditna zadruga v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874. Poštni čekovni račun št. 10.681. Telefon št. 3413. Posojila do Din 10.000.— vsem javnim nameščencem po 7% proti zaznambi na plačo na prvem mestu in poroštvo.

KROJAŠKI ATELJE

Fran Iglič, Ljubljana

Izdeluje se za dame in gospode po najpogostejših krojih. Lastna zaloga modnega blaga. Uradnikom znaten popust ali na obroke.

Pražakova ulica

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin c. z. z. z.

Ljubljana, Vodnikov trg št. 5 ♦ Telefon št. 4421

Širite
zdržno misel
med svojimi
tovariši!

Državni uslužbenci! Vaša nakupovalnica mora biti edino združna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže špecerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, jedilni pribor, ki ne rjavi, itd.